

A LES BARRIADES!

REVISTA TRIMESTRAL DE LA PROSPERITAT

NÚMERO 66 • ESTIU 2026

Nou Barris en lluita, una cursa de fons

Ja tenim aquí la revista d'estiu del barri. La nostra intenció era no tornar a destacar el tema de l'antifeixisme. Però l'actualitat mana i l'actualitat, en aquests darrers mesos, ha passat per la Corredissa Popular, organitzada per la campanya 'Nou barris en lluita', contra el feixisme i el racisme, i per les pintades xenòfobes que ens van fer als lavabos del Casal de Barri. Per això hem destacat el tema a la portada, però ho hem volgut fer en positiu, parlant de les iniciatives veïnals per construir uns barris segurs per a totes, independentment del seu origen, el seu color de pell o la seva condició sexo-afectiva. D'altra banda, els nostres dibuixants de capçalera també han tocat dos temes que són molt d'actualitat. La tira que teniu aquí sota reivindica la tasca de les persones que fan art, front a l'art artificial i artificios de la IA. I el còmic del Ricardo ens porta a la gran efemèride de l'estiu al barri, el Prospe Beach, on totes gaudim de la sorra, el sol, l'esport, la festa i la comunitat, en un bon ambient i sense actituds de merda.

ESCOLTEU 'A LES BARRIADES!'

Aquí podreu escoltar el pòdcast de la revista, amb articles del número anterior, el 65:

LA TIRA D'EN SERJ

CONSELL DE REDACCIÓ:

Juan García, Zeju, Tòfol,
Jesús Abad, Ru, Encarna
Laguna, Sol Arenas i la gent
del Casal de Barri

IL·LUSTRACIONS:

Zeju, Enna, Arnau,
Ricardo Jurado i Serj

REVISIÓ LINGÜÍSTICA:

Tòfol

DISSENY I MAQUETACIÓ:

Ru

CONTACTE:

dinamitzacio@casalprospe.org

Nou Barris en lluita, una cursa de fons

Nou Barris en lluita' és una campanya impulsada per entitats i col·lectius de tot el districte que va néixer al març d'aquest any 2026 amb l'objectiu de frenar l'actual auge del feixisme i el racisme, amb un front d'acció ampli i divers, perquè, com diuen a les seves xarxes socials: "El feixisme avança quan el barri calla i el silenci no és una opció". En la seva construcció hi han participat associacions i plataformes veïnals, equipaments, casals de joves i de barri, col·lectius, organitzacions i veïnat a títol individual.

La campanya sorgeix en un moment de crisi global per denunciar que el discurs de l'extrema dreta "està sent assumit per l'agenda pública, es cola per les bretxes i colpeja sempre primer a les perifèries". 'Nou Barris en lluita' assenyalava les polítiques de fronteres i de persecució racial de la Unió Europea i dels Estats Units i també les de Barcelona, amb actuacions policials que criminalitzen comunitats senceres, com la batuda racista denunciada al Turó de la Peira el 28 d'agost del 2025 o les aturades a joves del barri, tarda sí i tarda també.

La campanya ha publicat un manifest en diferents idiomes, que podeu trobar a la seva pàgina web, allotjada a Noubarris.info, en el que denuncien la situació i fan una crida a la unitat de la lluita antifeixista, antiracista i anticapitalista a Nou Barris. En aquest sentit, la campanya pren el relleu del que fa més d'una dècada va ser 'Nou Barris cabrejada, diu prou!', campanya sorgida del 15M, que va aglutinar a tot el teixit veïnal, associatiu i els moviments socials de Nou Barris en la lluita contra les retallades i els altres impactes de la crisi. En aquells anys, més de 110 entitats i col·lectius van signar el manifest de la campanya, que va estar activa entre el 2012 i el 2017, liderant les lluites socials a Nou Barris i generant gran quantitat d'activitats, denúncies i protestes. Fa anys que no hi ha una campanya unitària i massiva al districte, però ara 'Nou Barris en lluita' pretén recuperar l'esperit contestatari i unitari del Nou Barris cabrejat, entenent que es tracta d'una cursa de fons.

En el marc d'aquesta campanya, es va organitzar la primera Corredissa popular contra el racisme i el feixisme a Nou Barris, que es va celebrar el dissabte 13 de juny, amb inici a Ciutat Meridiana i final al Turó de la Peira, per fer "arribar un missatge antifeixis-

Instants previs a l'inici de la Corredissa. Joan Martínez i Serres "linu-xbcn" / g Barris Imatge

LA CAMPANYA SORGEIX EN UN MOMENT DE CRISI GLOBAL PER DENUNCIAR EL DISCURS DE L'EXTREMA DRETA

ta i antiracista de punta a punta del nostre districte" i "omplir els carrers de lluita, comunitat i resposta col·lectiva", perquè "volem gaudir del nostre barri, no volem discursos d'odi ni que ens persegueixi la policia per viure i habitar l'espai públic".

La Corredissa va sortir a les deu del matí de la plaça Roja, de Ciutat Meridiana, i va arribar a Can Basté, al Turó de la Peira, cap a les dotze del migdia, després de recórrer un total de cinc quilòmetres i de passar per la majoria de barris del districte. L'activitat va ser tot un èxit de participació, sobretot per la gran implicació de moltes entitats i col·lectius dels diferents barris de Nou Barris. S'hi van inscriure més de dues-centes persones a títol individual i una cinquantena de grups.

A més de passar el testimoni, les diferents entitats del territori van anar desplegant pancartes o fent diferents accions pels llocs per on anava passant la Corredissa. Finalment, quan la Corredissa va arribar a Can Basté, es va sumar a la Jornada Antifeixista que organitzaven les entitats del Turó de la Peira, liderades pel Generador de Nou Barris, entitat veïnal lligada a Can Basté.

Tota la cursa va ser retransmesa en directe per ràdio gràcies a l'aliança de Ràdio RSK, Com Una Ràdio i Noubarris.info, que van anar fent connexions en directe amb els diferents trams per on anava passant la cursa. Cal dir també, que tota aquesta retransmissió es va gravar en àudio i vídeo i pròximament la publicaran a Noubarris.info un cop estigui editada i llesta.

Un fatxa al lavabo, estirem de la cadena?

Dimecres 10 de juny, encara amb la ressaca de la Festa Major, des del Casal de Barri vam fer la següent publicació al nostre compte d'Instagram: *Diumenge, abans d'acabar la Festa Major, vam trobar aquestes pintades als lavabos del Casal. Volem deixar-ho ben clar: el Casal és i sempre serà un espai lliure de racisme i qualsevol altra forma de discriminació. No hi tenen cabuda ni els seus discursos ni les seves actituds. Si la cosa va de defensar els nostres, nosaltres també ho tenim clar: els nostres són les veïnes, les persones que construeixen barri i les que lluiten per una vida digna per a tothom; i entre elles, mai no hi seran els feixistes.*

Volíem fer un article per desenvolupar una mica més el tema, però la veritat és que els comentaris a la publicació ja ho expliquen gairebé tot.

La majoria de comentaris són en la línia del que fa la usuària @Suletsol: «Prospe antifa siempre!». Una declaració de principis amb la que totes podem estar d'acord. Alguns altres, com en @Lolofiestaplus, desenvolupen una mica més la idea: «Aquestes pintades no només constitueixen un acte de vandalisme contra el mobiliari públic, sinó que contenen un missatge de caràcter xenòfob i violent que resulta absolutament inacceptable en un espai de convivència ciutadana. El Casal del Barri ha de ser, per definició, un lloc de trobada, respecte i tolerància, valors que es veuen directament atacats per expressions d'odi que discriminin i ataquen la dignitat de les persones pel seu origen». Ens reconforta saber que la gent té les coses tan clares.

Especialment interessant ens sembla el comentari de @Assembleavictorcatla: «La importància d'una bona educació...». I és que, com sempre s'ha dit, l'educació és el millor antídoto contra el feixisme.

D'altra banda, la usuària @Riffrockbar ens aporta una mica de llum sobre el comportament covard dels feixistes: «Al lavabo del Riff també van pintar el que

semblava una esvàstica. Sempre fan aquestes coses d'amagatotis quan van a un lloc antifa». Queda clar que la gent entén que el Casal és un espai antifeixista.

El gran @Mateolika, amb el seu ull clínic, fa notar el que deia @Assembleavictorcatla, és a dir, que aquesta gent no tenen gaires llums: «Vamos a ver... Ha escrito imi en lugar de inmi, ya está». Aquest és un clàssic, totes recordem aquelles gracioses imatges de quan intenten pintar una esvàstica en alguna paret i no els hi surt bé. Ni escriure, ni tampoc pintar, són coses que se'ls donin gaire bé. Repartir odi és la única matèria que aproven amb nota.

I, per acabar, l'usuari @Miqueltebarg ens aporta la solució a tot aquest conflicte: «Un facha en el la-

Tot i que algú va tapar la pintada xenòfoba amb una A d'anarquia, el fatxa la va tornar a fer.

vabo? Tira de la cadena y airea!!». Clar, si fas una pintada fatxa en un lavabo doncs t'arrisques a que algú aprofiti per fer jocs de paraules com aquest.

Què més podem aportar que no hagin dit ja les nostres seguidors d'Instagram? Doncs poca cosa més. Només dir que no tolerem ni tolerarem mai aquest tipus d'actituds al Casal i que vam esborrar les pintades l'endemà mateix.

Per acabar només volíem fer notar la contradicció i l'esperpent que signifiquen aquestes pintades contra la immigració en un barri construït principalment a base d'immigració. Per si aquests fatxes no ho saben, el districte de Nou Barris és un districte que va néixer els anys seixanta del segle XX a partir de les gran onades migratòries que van portar a Barcelona immigrants de totes les parts de la península Ibèrica, especialment de les més allunyades, com són Andalusia o Galícia. Per això no us ha d'estranyar que en aquest districte se celebrin les «Cruces de Mayo» o el «San Froilán». Aquesta gent van venir a viure al barri, que aleshores eren uns pocs carrers urbanitzats des de principis dels segle XX, per buscar-se la vida, per buscar una feina i una vida digna, ja que als seus llocs d'origen la situació econòmica no els ho permetia fer. Exactament igual que passa ara amb la immigració que ve d'altres parts del planeta. De fet, és molt possible que la família de la persona que va fer aquestes pintades contra la immigració, sigui d'origen immigrant.

En fi, com diu el @Miqueltebarg, *...aboquem el feixisme a la tassa del vater i estirem de la cadena perquè se'n vagi molt lluny i no torni mai més!*

Gestora del Casal de Barri

Prospe Beach 2026: 30 anys de vòlei a la plaça!... I el dilema de fer-ne difusió

Aquest any, la Comissió torna a estar de celebració! En el 41è aniversari del Prospe Beach, celebrem els 30 anys de vòlei a la plaça! Any rere any d'esforç col·lectiu per fer possible aquesta activitat dins de la programació del Prospe Beach, fins arribar a convertir-la en un dels esdeveniments més estimats de la Prosperitat!

És important que a les activitats que organitzem als nostres barris vinguin tantes veïnes com sigui possible per gaudir i compartir. Però, en el cas del torneig 4x4 del Prospe Beach, cal fer-ne difusió? Moltes persones ja saben que, després de la Festa Major, arriben les inscripcions i, tot i fer-ne la mínima, les places s'esgoten de seguida i, malauradament, cada any molts equips del barri es queden sense plaça. Com a comissió voluntària no volem morir d'èxit ni haver de gestionar una demanda desmesurada que generi situacions d'incomprensió.

Un altre dels motius és garantir que el torneig continuarà fidel als seus orígens, com un esdeveniment esportiu de barri pensat per a les veïnes, on totes tinguem cabuda sense importar el nostre nivell de vòlei. Ens agrada gaudir de finals èpiques, però no a costa de professionalitzar el torneig. Els equips professionals disposen dels seus circuits propis i, sovint, quan aquests equips participen per primer cop, no entenen el concepte, els horaris o la particularitat de la nostra normativa, generant situacions no desitjades o abandonant abans d'acabar.

Però són aquests els únics motius de no fer-ne molta difusió? Des de fa uns anys, no. Els Jocs Olímpics van posar Barcelona al mapa del món, però també va començar el negoci de vendre la ciutat. Des d'aquell moment, no s'han deixat d'organitzar esdeveniments o congressos per atraure quantitats ingents de turistes. I, fins i tot, els darrers anys, ja amb la saturació de la ciutat sobre la taula, s'ha continuat pensant més en el turisme que en els barris i les seves habitants, amb La Copa de Vela, la visita del Papa o la sortida del Tour com a darrers exemples. La solució del consistori: escampar per tots els

Commemoració del 40 aniversari del Prospe Beach (2025) per part de la Comissió i veïnes que hi participen.

**EN EL 41È ANIVERSARI DEL
PROSPE BEACH, CELEBREM
ELS 30 ANYS DE VÒLEI A LA PLAÇA**

barris la problemàtica, agreujant la vida de les seves veïnes, com ha passat als búnquers del Carmel. A Nou Barris ja notem aquesta pressió i ens colen, per exemple, uns grans murals per fer bonics els nostres barris i que agradin i no facin por als turistes de pas i a les rendes altes que busquen nous espais on expandir-se. Analitzem amb tristor com cada millora que s'aconsegueix expulsa part del nostre veïnat, que no pot fer front al preu de l'habitatge, a conseqüència de la gentrificació i el turisme.

Per aquest motiu, veiem que fer encara més visible un esdeveniment com el que organitzem portaria al barri més problemes que beneficis. No hem de renunciar a organitzar activitats per al nostres barris, però ens agradaria pensar que serveixen per oferir-les a la seva gent i que no formen part d'una fórmula que ens perjudica com a veïnes. Això ens ha portat a no voler participar en entrevistes a mitjans de comunicació massius, com al 3/24, ni voler sortir a revistes que publiciten esdeveniments de Barcelona, com el Time Out, entre d'altres.

El Prospe Beach va néixer des del barri per al barri, com una reivindicació perifèrica i així volem que continuï. I que tots els nostres esforços per organitzar cadascun dels esdeveniments aportin a les vides de les nostres veïnes i no serveixin com un recurs més per vendre el barri.

Comissió Prospe Beach

FM Prospe 2026: el mejor barrio (musical) del mundo mundial

Ni Primavera Sound, ni Canet Rock, ni TomorrowLand, ni Lollapalooza. El auténtico festival de música está en el mejor barrio del mundo: La Prosperitat.

La Comissió, las peñas, comerciantes, feriantes y gente implicada, convierten el barrio de la Prospe en algo que muchos festivales intentan comprar sin éxito: una escena viva, contradictoria, libre, festiva y reivindicativa. Sus actuaciones musicales generan felicidad, buen rollo, comunidad, compromiso, participación y autogestión.

Esta crónica coral solo pretende remarcar unos valores artísticos, que no es poco, y mostrar una riqueza cultural al alcance de pocas comunidades libres y autogestionadas.

Empezamos por el **viernes 29 de mayo**: la Festa Major de La Prosperitat arrancó con fuerza en la Plaça Àngel Pestaña, donde la Penya L@s Fresk@s celebró su "Jurassic Fresk" 20º aniversario, encabezado por la rumba festiva de los **Killos del Coro** y clausurado con el tremendo set festivo y enérgico de **DJ MagnaMara**, en su primera actuación de la FM.

No muy lejos, la Comissió Interpenyes apostó por la música sinfónica con la **Banda Simfònica Roquetes-Nou Barris**, aportando una dimensión más clásica a la amalgama musical del barrio. Clásicos y bandas sonoras cinematográficas sonaron en la marquesina de la Vía Julia.

El contrapunto llegó desde la Plaça Harry Walker, donde la peña Can Dragonas y el Casal de Joves desplegaron el universo irreverente del "ProspeOasis", con show y concurso drag presentado por la **Vitu**, buscando a la Reina más periférica, y cerrando el cotarro con los **Allioli Olè**, en su ya décimo aniversario, donde mostraron su *xerínola* festiva llena de barretinas, tacones, abanicos, petardeo y mucho orgullo.

Seguimos con el **sábado 30 de mayo**, donde los vecinos de la calle Flor de Neu organizaron las tradicionales habaneras, con el grupo de la asociación centenaria de Nou Barris, **Els Propis**, antes de que otras asociaciones interpretaran alegres sevillanas.

El tradicional chupinazo y repique de campanas de las 12h desplegó por todo el barrio la gran cercavila de la Comissió Interpenyes, donde la fiesta y el agua fueron protagonistas junto a peñas de todas las edades dispuestas a divertirse; la **Batuprospe** y **Diablos**, con sus ritmos y percusiones, amenizaron el caluroso recorrido hasta finalizar en la calle Molí, demostrando que la música también es movimiento y calle.

Bajamos de Molí hasta la plaza Nou Pins para comprobar el músculo rockero del Colesterock, organizado por Penya Asarock. Allí disfrutamos del ritmo rockero de la cover band **Inoxidables Rock Band** y del monstruoso tributo a Iron Maiden por parte de **Hallowed Be The Beast**. Calor, sol, cerveza y heavy.

Hallowed Be The Beast al Colesterock, a la plaça Nou Pins. Ismaelug / 9 Barris imatge

Muy cerca, en la Zona Verda, se celebraron los increíbles y animados Juegos Bastos Vascos 12.º organizados por la Penya Prospektax y amenizados por los inclasificables **Hermanowar**, música cercana, festiva, reivindicativa y algo de Triana, no puede fallar.

Por la tarde, en la calle Nou Pins, el tradicional acto vecinal que organizaba Tito se volvió a realizar gracias a familiares y vecinos. A destacar la actuación musical del **Duo Discorama**, con versiones de éxitos de los 70-80-90', y alguno actual, y la amenización, también musical, de los **DJ Clásicos** y **Dj Chals Rastafari**.

Volvemos a la plaza Nou Pins para disfrutar del Rock'n' Prospe que organiza la peña L@s Tetes, con la actuación, en su "rock edition", de **DJ Víctoraso** -su primera actuación en FM- seguido de los incombustibles **Barrena** y su inigualable tributo a la banda Barricada y, también, con temas propios, pues ya sacaron su segundo LP (suena *viejuno* hablar de LP). En el evento también estuvo presente **Rockpelsxucis**, un colectivo que ayuda a los y las jóvenes con cáncer a través de la música.

Tuvimos que movernos hasta el emplazamiento tradicional de los feriantes de FM, en la zona de la Ideal Plástica Flor, en lo que será su último año allí, pues se iniciarán en breve las obras de la nueva biblioteca y auditorio de La Prospe en ese enclave. En la cercana calle de Santa Engracia actuaba el genial **DJ Perlita**. Son ya más de 20 años pinchando vinilos y, en esta ocasión, hizo bailar a la peña con éxitos de los 70 y 80 en sus giradiscos.

Y para festival de DJs, qué mejor que acudir al espacio de la calle Badosa -donde está el Institut Nou Barris- para disfrutar de la 17ª edición del festival "Ovnis y merluzos", festival de música máquina heredado de los eventos que montaba el colectivo de DJs de Radio Línea IV. Pincharon durante un montón de horas festivas y bailongas, los **DJ New Energy**, **DJ Ciza**, **DJ Anell** y un B2B de **DJ QSD**

Les joves promeses del rock, Elektra, al Xistorra Rock. Ismaelug / 9 Barris imatge

y **DJCBO**. ¡¡Tremendas sesiones, trayendo la ruta del bacalao a La Prospe!!

También, por la noche, llegó el momento álgido del pregón y gran ball de Festa Major en la plaza Harry Walker, organizado por la Comissió Interpenyes. Este año tuvimos a la Peña Zapatilla como pregonera en su 30 cumpleaños, demostrando poderío amarillo, y el gran baile que se celebró a continuación estuvo amenizado por la **Orquestra Aquarium**, demostrando que tener casi 40 años de actuaciones en sus instrumentos no les hace mayores, sino expertos en éxitos bailongos y comprometidos con su público.

No muy lejos, en la plaza Santa Engracia, se volvía a celebrar el que posiblemente sea el concierto alternativo dentro de la FM de La Prospe. Otro año más, el colectivo Ploma Negra volvió a organizar el concierto de Les Ninis, ni te sirvo ni me explotas, 12 años de anarquismo en el barrio. Actuaron comprometidas con la lucha social y actitud antisistema **Jo Solana** -alter ego de Juanito Piquete-, **Kumbia Kaos**, **Sektum** y **Rapapolvo**. También hubo tiempo para el set alternativo de **Fresa Kill DJ**. Lo recaudado en la barra y la pasta de los grupos fue destinada a la Asamblea Bg, que Albiol arrojó debajo de un puente, y al colectivo Regularización Ya.

Como colofón al primer fin de semana de FM, el **domingo 31 de mayo**, al mediodía, pudimos disfrutar del ya tradicional y familiar Encierro de Unicornios, el quinto que organiza la Peña El Beber me llama, y que tras finalizar su recorrido desde Plaza Ángel Pestaña hasta la Plaza Harry Walker, el incombustible **DJ Ciza** amenizó el show final con un set de lo más festivo.

Volvimos a la Plaza Ángel Pestaña para deleitarnos con la actuación del **Sobrino del Diablo** en su versión Power Trío, música con base rockera y letras personales, se atrevió hasta con The Who, y cantó un tema con Perrocker. Todo esto antes de degustar la paella popular que, en conjunto, organizó la Associació Veïnal de La Prospe.

Musicalmente, la jornada terminó durante la tarde-noche con las actuaciones de los músicos que ensayan en el LeskohouseStudio de la calle Enric Casanovas. Muy cerca, en la Plaza Prosperitat, organizaron otro "As-saig al carrer", mostrando su trabajo, y sin cobrar ni un

euro... Pero como decía el músico Chris Isaak: *Tocar solo por dinero es tan trágico como hacer el amor por dinero*. En este festival dentro del Festival actuaron **Edgar, Mocerbares, Contra Todo Pronóstico, Frank Furillo, Morosito, Improviciados** y los veteranos **Monterey Blues Band**.

Ya es de todos conocido que el primer lunes de FM, que este año fue el **lunes 1 de junio**, se celebra el Xistorra Rock en la calle Badosa, organizado desde 1999 por la Peña Inmortales. El rock, las birras frías y la chistorra calentita se juntaron en esta ocasión con el buen hacer en su set más rockero de **DJ Mcnamara**, las jovencísimas **Elektra**, con mucho futuro, y los veteranos **The Replicants**. Unos problemas eléctricos durante la actuación de Elektra provocaron que se suspendiese el concierto, pero -una vez solucionados- se pudo terminar a buen ritmo de versiones rockeras con The Replicants.

Llegamos al **martes 2 de junio** y, pensando que las peñas se tomarían un descanso, nos sorprende la peña S'ha ACABat la birra con su "Tardeo ACAB" en la Plaza Harry Walker, con gincana y doble actuación de **Anormanas**, baile y petardeo para apertura y cierre del evento, entre ellas actuaron **No Somos Amigas**, me pareció escuchar el "Me gusta ser una zorra" de Las Vulpes, y el afilado hip hop en català de **El Pa de Cada Dia**.

Mientras tanto, en el Casal de Barri, la Peña Sobria y Serena ofreció una propuesta más lúdica y familiar con "Yo quiero bailar toda la tarde", un concurso de baile donde la música en directo la puso unas más que prometedoras **Las Herederas de los Herederos**. ¿Quién ganó? Tod@s.

El **miércoles 3 de junio**, el Casal de Joves de La Prospe impulsó la "Mostra Casalera", y después -tras una rica paella popular y juegos con mucho "furor"- montó una impresionante jam session donde los **Combos** mostraron el talento emergente de Nou Barris.

En paralelo, en el Casal de la Gent Gran de la calle Molí, se montó un gran Baile, donde los **músicos residentes** ya habituales amenizaron el cotarro junto a una buena chorizada popular.

La jornada del **jueves 4 de junio** estuvo pasada por agua -en todas la FM hay algún día de lluvia, es tradición- pero mantuvo el espíritu festivo, como debe ser. De nuevo, la gent gran montó otra chorizada popular con un

Continúa en la página siguiente >>>

gran baile, ahora en el Casal de la calle Pablo Iglesias, y contando otra vez con la profesionalidad de sus **músicos residentes** habituales; pasodobles, boleros y música de *envelat* para bailar sin parar.

Por la noche, el tradicional Bizarock Interpenyes se tuvo que trasladar desde la Plaza Santa Engracia hasta la Marquesina de Vía Júlia. La lluvia no pudo suspender el evento y toda la peña se movilizó para ponerse bajo cubierto. Este año el "Bizalove" nos presentó a grandes artistas como **Margarita Pum** y su punkrock psicodélico, "Nunca te tires a un facha", y a las incombustibles **Biza-players**, con su performance músicofestivabailonga y mucho confeti pa las peñas.

El **viernes 5 de junio** amaneció soleado, día propicio para montar una tortillada-kalimotxada en la Plaça Nou Pins. La Peña Zapatilla, además, nos trajo la actuación de **La Orquesta con Cresta** y su Party Punk; festivos, irreverentes y divertidos.

Continuó la fiesta en la Plaza Nou Pins. La pionera Peña Mil Duros apostó por la mezcla de música y buen rollo y transformó su tradicional Rumbaoke en una genial y participativa actuación de **Mocebares**. Música, diversión y allanamiento de escenario por parte de **Herederos del Taxi**, **La Risa del Pepe** y muchos más.

Tuvimos que desplazarnos a la Plaza Santa Engracia para comprobar que el Me Pirra La Birra Fest XI, evento organizado por la Peña L@s de Toda la Birra, "posen del revés a La Prospe i el Vallès" juntando las actuaciones de **Kasparrata**, 30 años de punk, el rock-garage de mujeres de **Les Puigdomènech** y el divertido set mamarracho de las **RandomPero**.

Acabamos el segundo viernes de FM en la Plaza Ángel Pestaña, donde el Casal de Joves organizó la segunda jornada del Prospe Oasis. Las actuaciones mostraron la diversidad desde la txaranga **Banda Bones**, pasando por la festiva rumba catalana de **Els Nois del Poble Sec** y el set de perreo intenso y flow peligroso de **Tu Reggaetonera Peligrosa**. Una muy participativa.

Si aguantaste hasta el **sábado 6 de junio** eres nuestro héroe, porque se presentaba intenso en eventos musicales. El vermút "Salvem l'oliva", con paella popular y juegos para toda la familia, organizado por la Peña L@s Despistad@s, contó con el set musical de **Raulcanno DJ**, música a medida para cualquier fiesta.

Mientras, la Peña Superbebientas montó en la Plaza Ángel Pestaña el evento "La última y nos vamos", con la actuación de nuestros rumberos de cercanía **Cuerpo y Alma**.

La Peña Aquí No Hay Quién Beba continuó la fiesta en Plaza Nou Pins con un BingoShow y la actuación festiva y totalmente loca -como todo el evento- de **DJ Victoraso**, en su segunda, pero no última, actuación en FM.

Más tarde, pero no mucho más, la Peña Amig@s de la Peña organizó un Cercavila por varias zonas del barrio, un correbares amenizado por los **Herederos del Taxi** subidos en la caja de un camión, sí, e interpretando todos sus éxitos, cantados y bailados por sus incondicionales seguidores, que no son pocos.

Improviados a la festa de la penya Clan Mc Prospe. Pedro click / g Barris imatge

Seguimos el sábado en la Plaza Harry Walker. Allí acudimos al Festival Vibrafest III Edició, un megaconcierto organizado por el colectivo Vibrafest, donde pudimos disfrutar de una gran variedad musical con **La K y la B**, **La Bola 8**, **Allseks** y **Rimbaran**, ahí es nada. Además, el cotarro acabó con un set fantástico pinchado por **Laroc-selector**.

La Peña Clan Mc PROSPE no quiso perder comba en todo el fiestón y se montó un bolo espectacular. Una barbacoa en la Zona Verda, junto a la actuación de los geniales **Improviados** y de la increíble banda **Los Toros**, que hicieron cantar y bailar a todo el público.

Algo más lejos, donde se instala la Feria, los feriantes organizaron una noche de Tech House Pachanguero en la calle Santa Engracia. Los artistas que hicieron bailar a los allí presentes serían nuestra **MagnaMara DJ** y nuestro **DJ Victoraso** ... repitiendo actuaciones, pero variando set y estilos, según la ocasión, y sin dejar a nadie defraudado.

Mientras tanto, en una Plaza Santa Engracia abarrotada, se celebró la IV Nit Prospatillera organizada por la Peña Prospatillas. Actuaron **Axirripunk**, los vecinos cañeros **Agua Bendita**, después de muchos años de no cruzar la Vía Favencia, y cerró la noche los **PD The Specialitos**, siguiendo con la caña y dejando el cuerpo pal arrastre.

Pero no puede ser, hay que seguir, y fuimos al Gran Ball de FM de la Plaza Ángel Pestaña. Organizado por la Comissió Interpenyes. Actuaron -durante horas de multitudinaria fiesta- la banda de covers rockeros y fiesteros **Juego de Damas** y la banda **Femme Versions**, que interpreta un repertorio festivo que incluye versiones de viejos y nuevos éxitos 100% femeninos.

El **domingo 7 de junio**, aguantando como pudimos, tuvimos la batucada de la **La Perku** y el Correfoc con los Banyuts de Nou Barris por toda La Prospe, previo al castell de focs en la Plaza Ángel Pestaña. Otro año más, aquí se terminó la fiesta, ¡que no la alegría! ¡¡En 2027, en la 49a Festa Major de La Prosperitat, volveremos a disfrutar del MEJOR Festival de Música del Mundo Mundial!! Más de una semana donde el barrio, no solo suena, sino que comparte, se expresa y se autogestiona en cada escenario.

El paradís tropical de la marquesina del V29: Estiu de luxe a La Prospe

Arriba el juliol i, amb ell, el drama humanitari més colpidor de la societat benestant: triar destí de vacances. Que si l'any passat ja vam anar a Bali i estava ple de *gringos*, que si Maldivas queda massa vist a Instagram, que si el lloguer del veler a Menorca ha pujat un 10%. Pobrets. Des d'aquí, un minut de silenci pel seu estrès pre-vacacional.

Mentre ells pateixen aquest calvari logístic, al barri de **La Prosperitat** (Nou Barris) es respira una pau celestial. Sobretot perquè molts dels seus veïns no han de passar per l'angoixa de fer maletes: bàsicament, perquè no tenen vacances. O, si en tenen, el pressupost dóna per a una excursió en metro fins a la platja del Fòrum i gràcies.

Però no ens confonguem. Viure l'estiu a la Prospe té un encant exòtic que ja voldria per a ell qualsevol milionari de Pedralbes. Fem un paral·lelisme, per favor, que les comparacions no sempre són odioses; de vegades són divertidíssimes.

indiscutible: l'aigua de la dutxa surt directament calenta a l'agost sense gastar gas, gràcies a l'escalfament natural de les canonades dels terrats. Això és sostenibilitat i eficiència energètica, senyors de la Zona Alta.

Nota per als supervivents de l'asfalt: Si aquest agost us toca quedar-vos a defensar el barri, mireu el costat positiu: no haureu de fer cues a l'aeroport del Prat, ningú us perdrà les maletes i, el millor de tot, tindreu el metro per a vosaltres sols (quan no estigui en obres, clar).

Així que, amics de La Prosperitat que protegiu el vostre bronzejat sota els focus del supermercat on trebal·leu: amunt el cap. Ells tindran el Pacífic, però nosaltres tenim la dignitat de la classe treballadora i el millor aire condicionat del món: el que fas anar ràpidament amb la mà mentre penses *ja vindrà el setembre*.

EL XOC DE REALITATS: EL "RESORT" VERSUS EL BARRI

El problema del ric a les Seixeles:

- **El Jet Lag:** Un desajust horari terrible que els esguerra els dos primers dies de massatges a l'spa.

- **L'overbooking:** Arribar al club de platja privat de Mikonos i que la teva gandula reservada estigui a segona línia de mar.

- **L'atac dels mosquits tigre:** Un drama que requereix esprais orgànics de 30 euros comprats en una farmàcia de disseny.

- **El "Climatitzador tallat":** Que l'aire condicionat de la suite de 5 estrelles estigui massa fort i agafar un refredat d'alta societat.

El "problema" de l'humil treballador a La Prospe:

- **El "Bus Lag":** L'espera de 25 minuts a ple sol sota la marquesina del V29 o el D50 perquè les freqüències d'estiu són un mite urbà.

- **L'overcrowding a la plaça:** Intentar trobar un banc a l'ombra a la Plaça de la Zona Verda o a la d'Àngel Pestaña a les vuit del vespre. Una lluita aferrissada digna de *Gladiator*.

- **L'atac dels veïns del primer:** Suportar el fil musical del pati de llums (una barreja fina de reggaeton, la ràdio dels matins i una discussió sobre qui havia de comprar el gel).

- **L'Efecte Sauna:** Intentar dormir a un quart pis sense ascensor, on l'únic corrent d'aire és el que fas tu mateix en moure el ventall de propaganda de la ferreteria.

EL LUXE DE LA PROXIMITAT

Mentre els rics s'autoenganyen fent *trekking* per Tailandia, per "trobar-se a si mateixos" (i de pas agafar una salmone·losi exòtica), el veí de La Prospe es troba cada dia amb el flequer, amb la Maria de la xarcuteria i amb l'efecte col·lateral de les obres del carrer del costat, que mai descansen per vacances. Això sí que és identitat i arrelament territorial!

I parlem de la gastronomia. Què és un tàrtar de tòfona de 80 euros comparat amb unes braves i una canya ben freda a qualsevol terrassa de la Via Júlia? Res. El luxe és relatiu. A més, a Nou Barris tenim un avantatge

TURISTA AL CAP DE CANTÓ

I per què no? Ja que no podem anar a París, ni a Nova York, abracem la tendència més absoluta de l'snobisme modern: el **staycation**. Vaja, el que tota la vida s'ha anomenat fer el turista al teu propi barri, però amb un toc de glamur postcapitalista.

Aquest estiu, us proposo un repte: canvieu la mentalitat de veí resignat per la d'un *influencer* nòrdic de viatges. Poseu-vos els mitjons blancs amb les xanquetes, pengeu-vos una càmera digital —o el mòbil vell— al coll i sortiu al carrer disposats a deixar-vos sorprendre.

- **El "Skyline" de Nou Barris:** En lloc de pagar 30 euros per pujar a l'Empire State, agafeu l'ascensor inclinat de Roquetes. Unes vistes panoràmiques brutals i totalment gratuïtes que ja voldrien a Manhattan.

- **Safari urbà a la recerca del verd:** Endinseu-vos al Parc de la Guineueta o al Central de Nou Barris amb els ulls de qui explora l'Amazones: Oh, mireu, un ànec urbà nadiu, rebolcant-se a l'aigua reciclada, amazing!

- **Arqueologia històrica:** Aneu a la plaça de l'Àngel Pestaña i contempleu l'ambient, no com qui veu els veïns de sempre fent la xerrada, sinó com un estudi sociològic de la "cultura mediterrània de l'àgora". Poseu cara d'interès antropològic, mentre us preneu un tallat.

Veure la Prospe amb ulls de turista és descobrir que tenim un barri vibrant, autèntic i lliure de botigues de *souvenirs* de plàstic. Que s'apartin els guies de la Lonely Planet: el veritable viatge d'aventura comença creuant la Via Júlia. Molta sort i moltes fotos!

Jesús Abad Calvo

Lola Anglada, l'únic nom de dona dels nostres carrers!

A la treballada, rigorosa i comprensible exposició que *lxsdetotalabirra* van col·locar, el divendres de Festa Major de 2026, a la plaça de santa Engràcia, sobre el nomenclàtor del barri, quedava clar: tenim carrers amb noms de propietaris, descriptius, d'antics topònims, d'altres sense lligams amb el territori, censurats pel franquisme.... però només un, porta nom de dona: Lola Anglada, l'espai entre els carrers dels Arítjols, Vinyar i Flor de Neu.

Quan els de dalt ho van decidir, per ells la gent del lloc del nou topònim no compta. Poc sabien que tancaven el cercle d'aquest indret, relacionat amb l'antifeixisme.

L'any 1976, el director de la acadèmia Moderna —a les antípodes de l'escola Moderna de Ferrer i Guàrdia—, afiliat a la falange, membre actiu de l'extrema dreta i amb fills de la mateixa corda, va acomiadar dues mestres. Cinc professors es van solidaritzar, ell va trucar la policia i aquesta va detenir una mestra. El barri va reaccionar i un boicot de vuit dies va obligar a readmetre les acomiadades.

L'escola, sense pati, s'havia apropiat d'aquest espai públic, col·locant-hi tanques i una porta. A la nit, uns veïns van alliberar l'espai. Vindrien uns dies de terror, amb patrulles de l'extrema dreta, armats amb porres i cadenes, a la caça del veí.

El 18 de maig de 2001, aquest indret, sense cap adreça postal, rebé oficialment el nom de Lola Anglada.

Lola Anglada Sarriera, Barcelona 1892-Tiana 1984, contista, pintora, il·lustradora... Quan estudiava a L'Escola de la Llotja de Barcelona, fou expulsada amb la intervenció de l'organització d'extrema dreta, *Defensa Social*, amb l'argument que una noia no podia veure models naturals nus.

Fora, va conèixer Joan Miró, amb qui va establir una forta amistat. Després d'una estada a París, torna i decideix que serà ella qui escriurà els textos dels llibres que il·lustra. Durant la Guerra Incivil, va

'El més petit de tots', figura creada per Miquel Paredes.

col·laborar amb el Comissariat de Propaganda. El 1937, publicaria *El més petit de tots*, onze històries independents, d'ideologia antifeixista, protagonitzats per un nen, transmetent els valors de la solidaritat, la llibertat, la igualtat, el respecte al patrimoni i la natura. *El més petits de tots*, havia nascut com una figura simbòlica de la lluita antifeixista del catalanisme popular, creada per l'escultor Miquel Paredes. Lola Anglada la va convertir en la icona més coneguda de la Catalunya republicana.

Després de la guerra, Lola Anglada va patir la repressió, sense poder publicar, ni exposar, fins l'any 1962.

Arnau de Vilanova i Alberto Almúnia.

Liquidàmbar

Nom científic: *Liquidambar styraciflua*

Nom català: Liquidàmbar

Nom castellà: Liquidambar

Som un barri acollidor i segur que els nostres arbres també ho són i s'alegren quan arriba un company nou. Els primers liquidàmbars han arribat al barri aquest abril, benvinguts!

Aquest arbre prové de l'est dels Estats Units, muntanyes del centre i sud de Mèxic i de les terres altes de Guatemala. És un supervivent de l'era dels dinosaures; els fòssils demostren que el gènere ocupava grans zones de l'hemisferi nord, fa milions d'anys.

Alberto

ÉS UN SUPERVIVENT DE L'ERA DELS DINOSAURES; ELS FÒSSILS DEMOSTREN QUE EL GÈNERE OCUPAVA GRANS ZONES

Alberto, Joan i Mercè

El nom li ve de la resina aromàtica que produeix, un líquid de color ambre, antisèptic, utilitzat per tractar malalties de la pell i en perfumeria.

D'aspecte esvelt, amb l'escorça inconfusible, primer llisa i de color gris en els arbres joves, després es torna fosca, rugosa i profundament fissurada, formant crestes verticals. Les branques noves tenen unes aletes de suro longitudinals. Les fulles tenen forma de palmell, punxegudes a la punta que, abans de caure, agafen una gradació de colors que van del groc a un roig espectacular.

El seu fruit és una boleta dura, plena de punxes, que recorda a la defensa medieval i que, seca, penja de l'arbre durant mesos. Un veritable hotel de llavors, visitat pels ocells.

Se n'estan plantant al carrer Joaquim Valls i això ja no ens agrada, substituint les pruneres vermelles mortes.

Nota: La foto de tardor serà l'única fotografia, des que es publica aquesta

secció, número 1, no feta al barri. Els nostres liquidàmbars encara no ens han pogut ensenyar la meravella de colors, per això n'avancem una mostra.

Plaça Juanjo Ferreiro? Comencem la casa per la teulada

Al'associació veïnal de la Prosperitat hem sabut per la premsa -com va sent una tònica habitual- que l'Ajuntament vol posar el nom del regidor socialista Juanjo Ferreiro a la plaça on s'ubicarà el nou equipament de la Ideal Plàstica Flor.

Sembla que la proposta inicial de reconèixer Ferreiro al nomenclàtor de Barcelona parteix del Centre d'Estudis-Arxiu Vilabesòs Baró de Viver-Bon Pastor, ja que, a part de compromès en la lluita sindical, havia estat implicat en el moviment veïnal del barri del Bon Pastor els anys setanta. El districte de Nou Barris -que no el de Sant Andreu, com seria lògic- ha agafat el guant i portarà a aprovació del Plenari que aquest nom quedi lligat al barri de la Prosperitat i al nou equipament.

Ferreiro també va ser regidor de Nou Barris del 1983 al 1995. En opinió d'activistes veïnals de la Prosperitat que van viure l'època, *no va ser un mal regidor, o no dels pitjors, en uns anys convulsos a Nou Barris on es posava en marxa la maquinària olímpica, que massa vegades va deixar fora de les inversions les reivindicacions dels barris populars.*

El llibre de l'Andrés Naya *50 anys fent barri*, publicat per la comissió de memòria i patrimoni de l'AV, ens recorda que l'any 83 la Prosperitat publicà el document "La lluita per un barri millor continua" on es platejaven 28 reivindicacions, algunes de les quals, com la piscina municipal, encara no hem assolit.

Però més enllà de les llums i ombres dels dotze anys en què Ferreiro va exercir de regidor de Nou Barris -ombres n'hi van haver, com la imposició d'una Festa Major del districte que els barris no volien-, el tema no és la persona, sinó la decisió d'optar per aquest espai passant olímpicament del teixit veïnal i social de la Prosperitat i la seva lluita de més de quaranta anys pels equipaments de l'antiga fàbrica Ideal Plàstica Flor i la seva significació.

Mapa extret del llibre d'Andrés Naya, '50 anys fent barri'.

EL TEMA NO ÉS LA PERSONA, SINÓ LA DECISIÓ D'OPTAR PER AQUEST ESPAI PASSANT OLÍMPICAMENT DEL TEIXIT VEÏNAL

Al barri li donem importància als noms de l'espai públic i, especialment, als guanyats per la lluita veïnal i social. No és casualitat que la plaça de les Treballadores i Treballadors de la Harry Walker s'hagi rebatejat d'aquesta manera, recordant la important lluita obrera que hi va haver a la fàbrica i els posteriors equipaments aconseguits quan es va deslocalitzar -escola i institut, CAP, plaça i poliesportiu-. Un nom que posa en valor allò col·lectiu.

Com ja explicàvem al diari de la Festa Major, al solar de la Ideal Plàstica Flor tindrem una nova plaça, un equipament i una biblioteca que la ciutat haurà guanyat gràcies a la lluita veïnal, i que volem que siguin nomenades després d'un procés participatiu amb cara i ulls.

És un tema de reconeixements. Nosaltres reconeixem el paper de les institucions públiques, i les persones que les governen, per assolir millores als barris. Però aquest Ajuntament no va de cara. No aprofita les múltiples trobades que tenim (sense anar més lluny, l'últim consell de barri fa quatre dies) per ensenyar les cartes i defensar-les davant del veïnat. La impressió que tenim és que sembla més una decisió en clau "de partit" que una proposta pensada per dotar de significat els espais que habitem d'una manera consensuada. Són a temps de rectificar.

Quart Trivial de Promosalut

Lluny de formats clàssics o xerrades convencionals, el Trivial aposta per una manera fresca i participativa d'apropar temes de salut a la ciutadania. Amb la conducció sempre brillant i carismàtica del Rufi, els equips participants s'endinsen en tres rondes de preguntes on el bon humor, la competitivitat sana i les ganes de compartir protagonitzen la vetllada.

Al llarg dels anys, cada edició ha tingut una temàtica diferent. El 2023 es va encetar aquesta aventura amb *Sexe, drogues, tapitas y sol*, posant sobre la taula qüestions de sexoafectivitat, consum de drogues, alimentació i protecció solar. El 2024, el focus es va traslladar a la salut mental amb *No estamos locas, y sabemos lo que queremos*, generant reflexió i debat. I el 2025, amb *Vamos a contar mentiras, tralarà*, es van desmuntar mites en salut d'una manera divertida i crítica.

Aquest 2026, el passat 3 de juny, ha arribat la quarta edició amb un nou gir: *Sexe, drogues i aquest any sí... rock and roll*. En aquesta ocasió, la música ha estat la gran aliada. Cançons d'ahir, d'avui i de sempre han servit per introduir preguntes i crear complicitats immediates entre les persones participants. Una fórmula que ha funcionat, tant per despertar records, com per obrir preguntes incòmodes o trencar tòpics. La gran novetat d'aquest any ha estat el bingo musical, que ha afegit encara més emoció i una capa extra de joc a la nit, amb premis i moltes rialles compartides.

Així, 20 equips i més de 90 persones de totes les edats han omplert el Casal en una vetllada que ha combinat debat, competitivitat, complicitat i, sobretot, molt d'aprenentatge col·lectiu.

Volem aprofitar aquest espai per explicar les 5 preguntes que les participants van fallar més:

1. Ens deia Lax 'n'Busto que no havíem de dir mai mai a un mai (un porro). Anem a veure avui en dia què passa entre les i els joves de l'estat espanyol. **Entre els estudiants de 14 a 18 anys, quin canvi destacat mostra l'Enquesta ESTUDES 2025 en relació amb el consum de cànnabis en els últims 12 mesos?**

- a. Ha augmentat un 10% respecte el 2023
- b. S'ha reduït en 6,3 punts percentuals respecte el 2023
- c. S'ha mantingut exactament igual que el 2023

Resposta correcta B: Segons l'enquesta ESTUDES (Enquesta sobre ús de drogues en ensenyaments secundaris a Espanya), el consum de cànnabis entre joves de 14 a 18 anys ha baixat més de 6 punts. Aquest descens s'explica per una major percepció de risc; els joves identifiquen millor els perills per a la salut. Tot i aquesta millora, cal mantenir l'alerta davant l'aparició de noves substàncies i formes de consum (com els vapors amb nicotina o substàncies sintètiques), que sovint es perceben erròniament com a innòcues. Informar amb rigor és clau perquè

**CANÇONS D'AHIR, D'AVUI I DE SEMPRE
HAN SERVIT PER INTRODUIR PREGUNTES I
CREAR COMPLICITATS IMEDIATES**

La sala d'oci del Casal de Barri es va omplir de gom a gom amb grups de totes les edats.

els joves prenguin decisions saludables. Espais com el Trivial de PromoSalut són essencials per debatre aquestes realitats, desmuntar mites i construir una comunitat més conscient i protegida.

2. L'Evaristo, líder de La Polla Records, és conegut per les seves lletres àcides. A *Porno en acción* critica la indústria del sexe. Si parlem de la realitat a les nostres escoles, **quina és la mitjana d'edat d'inici en el consum de porno?**

- a. 8 anys
- b. 12 anys
- c. 14 anys

Resposta correcta B: Segons informes recents de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades (AEPD) i la Fundació ANAR, la mitjana d'edat del primer accés a continguts pornogràfics se situa actualment en els 12 anys, malgrat un 20% dels menors de 10 anys diuen que hi han tingut accés. Tot i que la llei prohibeix l'accés a aquests continguts als menors d'edat, la ubiqüitat dels telèfons intel·ligents i la manca de controls de verificació d'edat efectius han facilitat aquest contacte precoç. Sovint, aquest primer accés es produeix de manera accidental o mitjançant el compartiment de fitxers en grups de missatgeria entre companys i companyes de classe. Els experts adverteixen que aquesta exposició primerenca pot distorsionar la percepció de les relacions afectives i sexuals en una etapa clau del desenvolupament. Davant d'aquesta realitat, és fonamental no evitar el tema i parlar obertament amb els joves. Establir canals de comunicació de confiança permet acompanyar-los, oferir-los una mirada crítica i proporcionar-los l'educació afectivosexual necessària per contrarestar la informació distorsionada que reben a la xarxa.

3. Deia el Daddy Yankee que aquesta cançó va sobre una dona que li agrada molt sortir de festa. La frase *dale más gasolina* es refereix, de manera literal, a l'energia i les ganes. La cançó celebra la festa, divertir-se... Hi ha persones, però, que, quan surten de festa, necessiten "gasoli-

na" per aguantar. Algunes troben aquesta gasolina a les begudes energètiques. **Quin és el principal component de les begudes energètiques?**

- a. cafeïna i taurina
- b. cafeïna i sucre**
- c. vitamines i taurina

Resposta correcta B: Les begudes energètiques són begudes que contenen gran quantitat de cafeïna i sucres. A més, porten altres substàncies, com ara taurina, glucoronolactona, inositol, vitamines... Les begudes energètiques contenen 320 mg/l de cafeïna. La cafeïna d'una llauna (330ml.) de beguda energètica és la mateixa que la de: 2 tasses de cafè exprés, 4 llaunes de beguda de cola i 4 tasses de cafè filtrat. El consum d'aquestes begudes comporta riscos importants per a la salut, especialment en infants i adolescents, a causa de l'alt contingut en estimulants i sucres. Més enllà de l'energia immediata que prometen, poden provocar alteracions del son, ansietat i problemes cardiovasculars. Informar-se sobre la seva composició real és el primer pas per optar per alternatives més saludables i evitar el consum de substàncies que comprometen el nostre benestar.

4. En Siset passa "ampolles i anys" repetint el mateix patró sense fer cap pas per canviar-lo. Segons el que sabem avui sobre la cerca d'ajuda per problemes de consum, **quina d'aquestes afirmacions reflecteix de manera correcta la realitat sobre quant triga la gent a demanar suport?**

- a. Les persones triguen de mitjana 8 anys en buscar ajuda, sent més llarg el període d'anar a buscar ajuda en els homes que en les dones
- b. Les persones triguen de mitjana 18 anys, sense diferències clares, encara que les dones tenen més estigma
- c. Les persones triguen de mitjana 8 anys en buscar ajuda, sent més llarg el període d'anar a buscar ajuda en les dones que en els homes.**

Resposta correcta C: les dones acostumen a trigar més que els homes en demanar ajuda davant d'un problema relacionat amb el consum de substàncies, perquè es troben amb més barreres: més estigma social, major responsabilitat de cures i por a conseqüències, com el judici social o la pèrdua de la custòdia. Això fa que retardin més el pas de reconèixer el problema i buscar suport, tot

L'equip organitzador del Trivial ho va donar tot, com cada any.
Ino

i que la necessitat existeixi igual. Com a comunitat hem de garantir un acompanyament que tingui en compte la seva situació específica. Això, no és només una qüestió d'equitat, sinó una necessitat bàsica per trencar el silenci, reduir l'aïllament i assegurar que cap dona es quedi sense l'atenció i el suport que mereix.

5. Ska-P sovint denuncia la hipocresia entre drogues il·legals perseguides i drogues legals tolerades. Una de les drogues legals més consumides són les benzodiazepines. **En relació a les benzos, quina de les següents respostes és correcta?**

- a. El seu ús mèdic impedeix que generin addicció; per això no hi ha protocols per tractar l'addicció a les benzodiazepines.
- b. Els tractaments per dependència són gairebé inexistents, de menys de 100 inicis de tractament anuals als CAS.
- c. Generen prop de 1.000 inicis de tractament anuals als CAS.**

Resposta correcta C: Segons les dades del Departament de Salut de la Generalitat (Sistema d'Informació sobre Addiccions a Catalunya), el consum de benzodiazepines i altres hipnosedants ha crescut exponencialment. No són casos anecdòtics: cada any hi ha vora 1.000 persones que demanen ajuda específica als Centres d'Atenció i Seguiment a les Drogodependències (CAS) per l'ús problemàtic d'aquests fàrmacs. A més, mentre que en els homes les drogues principals són l'alcohol i la cocaïna, en les dones els hipnosedants s'han convertit en la primera o segona causa d'inici de tractament. Això reflecteix una societat on es medicalitza el malestar emocional femení de manera desproporcionada. Com diu la lletra de Ska-P, el fet que siguin legals i receptades per un professional de la medicina crea una falsa sensació de seguretat. Les benzodiazepines (com el Diazepam, Lorazepam o Alprazolam) generen una forta dependència física i psicològica si es prenen més de 2 o 4 setmanes, i el seu síndrome d'abstinència pot ser fins i tot més perillós que el de moltes drogues il·legals. D'altra banda, la persona addicta a les "benzos" sovint és una persona integrada, cosa que fa que el problema sigui més invisible i difícil de detectar fins que la dependència és molt profunda. Si et trobes prenent aquesta medicació, no la deixis mai de cop pel teu compte a causa del risc de l'abstinència. Consulta sempre amb el teu metge o metgessa per pautar una retirada gradual i segura, i busca alternatives terapèutiques o comunitàries per abordar el malestar emocional de fons.

I fins aquí!... Gràcies per llegir-nos!

Ens trobem per les places del barri i – esperem - a la propera edició del Trivial!

Us recordem que, des de PromoSalut, s'ofereixen xerrades i tallers els segons dijous de mes, a les 19 h de la tarda, de diferents temes relacionats amb la salut. Trobareu tota la informació a XXSS i als cartells del casal de Barri. Us desitgem un molt saludable i feliç estiu! Cui-deu-vos i cuidem-nos!

Ana Fernández i Mar Oriol Barbany
Equip territorial "Barcelona Salut als Barris"
Agència de Salut Pública de Barcelona

9 Barris Imatge, la memòria gràfica viva de la Prosperitat i Nou Barris

En un districte amb una intensa vida associativa i cultural com Nou Barris, hi ha col·lectius que exerceixen una tasca silenciosa però imprescindible per conservar la memòria dels barris. Un d'aquests és **9 Barris Imatge**, una entitat fotogràfica que, des de fa més de dues dècades, documenta la vida social, cultural i reivindicativa de la Prosperitat i del conjunt de Nou Barris.

A través de les seves càmeres, els membres d'aquest col·lectiu han capturat milers d'instantos que formen part de la història quotidiana del barri: concerts, festes majors, manifestacions veïnals, activitats culturals, obres de teatre, concursos, trobades populars i tota mena d'actes que reflecteixen el dinamisme d'un territori que sempre ha destacat pel seu fort teixit comunitari.

El col·lectiu manté una presència constant a l'agenda cultural del districte. Allà on hi ha activitat comunitària, hi sol haver algun membre de **9 Barris Imatge** disposat a immortalitzar-la. Des de la Festa Major de la Prosperitat fins a concerts als casals de barri, passant per actes reivindicatius, activitats d'entitats veïnals, exposicions o representacions teatrals, l'objectiu és sempre el mateix: oferir una mirada propera i compromesa amb la realitat del territori.

LA FUNCIÓ SOCIAL DE LA FOTOGRAFIA COMUNITÀRIA

La importància de **9 Barris Imatge** va molt més enllà de la fotografia. El seu treball constitueix un autèntic arxiu visual de la vida de la Prosperitat i de Nou Barris. Gràcies a aquestes imatges, les generacions futures podran conèixer com eren les celebracions, les reivindicacions i els moments més significatius que han marcat l'evolució dels nostres barris.

En una zona històricament caracteritzada per la participació veïnal i la lluita per millorar les condi-

Les penyes, element central de la Festa Major.
9 Barris Imatge

cions de vida, conservar aquesta memòria és fonamental. La fotografia comunitària compleix una funció social essencial en diversos àmbits:

Identitat i pertinença. Veure les places plenes, les cares conegudes, els colors de les festes majors i els detalls de la vida associativa crea un relat compartit.

La fotografia ajuda a qui arriba al barri a entendre'l i permet a qui hi ha viscut sempre reconèixer-se en una història comuna.

Memòria i arxiu. Els

barris canvien constantment. Sense un registre sistemàtic, es perden costums, espais i moments irrepetibles. **9 Barris Imatge** conserva aquest patrimoni intangible i el posa a disposició d'escoles, entitats i futures generacions.

Visibilitat i dignitat. No tots els barris ocupen el mateix espai als grans mitjans de comunicació. Documentant activitats, èxits i també reivindicacions, el col·lectiu contribueix a combatre estereotips i a mostrar Nou Barris des de la mirada dels seus propis protagonistes.

Educació i participació. Mitjançant tallers, exposicions, rutes fotogràfiques i cobertures col·laboratives, la fotografia es converteix en una eina de participació ciutadana que transforma els veïns en protagonistes actius de la seva pròpia història.

EL POLS DE LES FESTES I DE LA VIDA ASSOCIATIVA

Cada any, **9 Barris Imatge** acompanya les festes majors, correfocs, concerts, diades esportives, fires d'entitats i jornades culturals que donen vida als barris. La seva feina va molt més enllà de captar instantànies: planifiquen cobertures, coordinen voluntaris, recopren històries darrere de cada activitat i retornen

EL SEU TREBALL CONSTITUEIX UN AUTÈNTIC ARXIU VISUAL DE LA VIDA DE LA PROSPERITAT I DE NOU BARRIS

La xistorrra, element central del Xistorra Rock.
9 Barris Imatge

aquestes imatges a la comunitat a través d'exposicions, projeccions i xarxes socials.

Gràcies a aquesta tasca, allò que passa en una plaça durant una nit d'estiu, en un teatre de barri o en una jornada reivindicativa no es perd amb el pas del temps. Queda incorporat a una memòria col·lectiva que reforça el teixit associatiu i anima noves persones a implicar-se en la vida comunitària.

UN FUTUR QUE DEPÈN DE NOVES INCORPORACIONS

Tanmateix, com passa amb moltes entitats culturals i socials, el futur del projecte depèn de la incorporació de noves persones. L'arribada de nous fotògrafs i fotògrafes és essencial per garantir la continuïtat d'una iniciativa que ha sabut adaptar-se als canvis sense perdre la seva vocació original: documentar la vida dels barris des de dins i al servei de la comunitat.

L'experiència dels membres veterans, unida a la il·lusió i les noves perspectives de les generacions més joves, pot assegurar que *9 Barris Imatge* continuï sent un referent cultural i documental durant molts anys més. Cada nova incorporació aporta una mirada diferent, una sensibilitat pròpia i noves maneres d'explicar la realitat a través de la fotografia.

En una època en què les imatges es consumeixen ràpidament i desapareixen amb la mateixa velocitat amb què es publiquen, la tasca de *9 Barris Imatge* adquireix un valor encara més gran. Les seves fotografies no només mostren el que passa; també expliquen qui som com a comunitat, què celebrem, què defensem i com construïm col·lectivament la identitat dels nostres barris.

Per tot això, mantenir viu aquest col·lectiu no és només una qüestió fotogràfica. És preservar la memòria de la Prosperitat i de Nou Barris, continuar explicant les seves històries i seguir mostrant, imatge rere imatge, la riquesa humana, cultural i reivindicativa que defineix aquests barris de Barcelona.

lozsef Kiss. *9 Barris Imatge*

CASAL DE JOVES

Balanç positiu

Arriba l'època de tancar el curs, de fer balanç. Totes sabem que hi ha dues maneres de mirar els anys: el que acaba el 31 de desembre i el que acaba a finals de juny o juliol. Nosaltres volem fer una mirada enrere i valorar aquelles fites aconseguides. Aquest any hem entrat una gestora nova al Casal. Un grup de persones compromeses amb el barri i amb el teixit associatiu però que, fins ara, no trobàvem el moment idoni per ficar una poteta dins d'aquest gran projecte. Motius poden haver-n'hi molts: por a massa gestió o responsabilitat, sentir que no és un espai que et pertoqui o, simplement, mandra. El que està clar és que no hi ha hagut encert millor que haver superat aquests estigmes que ens venien al cap i haver entrat amb un objectiu ben clar: obrir el Casal al barri, intentar acollir tothom i construir un projecte ple d'emoció, color, diversitat i reivindicació.

Fallem, fallem molt, i seguirem fallant. Seguirem en eterns debats sobre com gestionar algunes coses. Seguirem amb *va, anem avançant en aquest punt!* És el que té gestionar espais. Però la màgia de l'autogestió es que aprenem juntes. Ens equivocarem, morirem d'èxit i, sí, també farem coses absolutament increïbles. L'objectiu és clar: construir un oci alternatiu, autogestionat, segur i divers. Construir-ho de forma horitzontal, intentant donar veu a tot el jovent, oferint espais de cures, de reivindicació, d'aprenentatge i de cohesió. Perquè el Casal és els tallers, activitats, festes i bucs; però el Casal també és simplement baixar i seure a les grades a trobar-te gent. És baixar a fer una birra amb amics i conèixer l'espai.

Aquest curs la paraula "germanor" ha estat a l'ordre del dia. Les abraçades, les bromes, els mil grups de WhatsApp, els mojitos, les múltiples festes, el FOMO de no voler marxar mai del barri per no perdre't coses. La màgia que ha generat la germanor fa que estiguem en una edat d'or d'una nova generació de joves que, contra tot pronòstic d'alguns discursos derrotistes, trepitja fort i té moltes ganes de fer coses per al barri i des del barri.

Ens veiem als carrers, a la sorra de la plaça, ...fent germanor!

Sergi Rubio
Membre de la gestora del Casal de Joves

Deberían darle el premio Nobel de economía al que inventó al autónomo

Trabaja, cotiza, paga impuestos, no se enferma y no protesta. Aunque mucha gente cree que sólo vive quejándose. También creen que se hacen ricos trabajando, jejeje, no he visto a ninguno, excepto a los Zara, Mango y demás, "Haberlas Hainas" como las meigas. Lo que no sabe mucha gente es que, por ejemplo, en mi taller pago de agua unos 90 euros bimensuales, el doble que en casa, sin tener lavadora, ni ducha, ni cocina. Que pago 325 euros de basuras, generando una caja de zapatos al mes (porque metal y papel se recicla). Imagina la basura que genera una tienda de ropa, o una gestoría... igual que un McDonalds. Que pago el 50% de las luces de Navidad que lucen en las calles. Que no tengo paro y que me quedará una jubilación mínima, después de invertir todo mi dinero en mi negocio, arriesgándome a perderlo todo. "Hazlo tú", como dice un anuncio de la tele. He visto caer a muchos, familias que han invertido todos sus ahorros en una ilusión y que lo han perdido todo, a veces por mala suerte (como que no te pague un cliente importante). Porque cada mes partimos de cero. Nadie nos garantiza que vendamos/produzcamos lo suficiente para cubrir costes: sueldos, alquileres, impuestos, etc.. No somos futbolistas o políticos que cobran igual ganen o pierdan, o los trabajadores por cuenta ajena. Es de valorar y respetar. Como el esfuerzo que hacen los sanitarios y educadores para mantener el sistema. Esa mano que te tiende el vecino de la planta baja de los edificios cuando lo necesitas (por ejemplo en la pandemia), o cuando te fía el panadero, te recoge un paquete cuando no estás, avisa a una ambulancia, escucha tus problemas, ... y que se está perdiendo. ¿De verdad queremos un comercio de proximidad lleno de tiendas de TODO A CIEN, UÑAS O BARES?. O de centros comerciales con ropa barata que se fabrica en países con explotación infantil o semi-esclavitud. Empleos como los Glovo, Amazon o tiendas abiertas 24 horas. No me extraña que no haya

**NO SOMOS FUTBOLISTAS O POLÍTICOS
QUE COBRAN IGUAL GANEN O PIERDAN, O
LOS TRABAJADORES POR CUENTA AJENA**

LOS AUTÓNOMOS DICEN ¡BASTA YA!

- 1 Descarga la aplicación**
 Escanea el código QR y baja la app para unirte.
- 2 Entra y únete a tu ciudad**
 Allí recibirás información, novedades y acciones.
- 3 Comparte con tus amigos o cuelga este cartel**
 En tu trabajo, coworking o negocio.
 ¡Cuanto más seamos, más fuerza tendremos!

**DEFENDEMOS UN FUTURO MÁS JUSTO PARA
LOS AUTÓNOMOS DE HOY Y PARA LAS
PRÓXIMAS GENERACIONES.**

TU APOYO ES FUNDAMENTAL

relevo generacional del pequeño comercio: muchas obligaciones para tan poco beneficio. Los jóvenes quieren dinero rápido y fácil, ser youtubers, pero no hay recompensa sin esfuerzo y pocas plazas. Se están perdiendo los oficios y no todo es dinero; trabajar en lo que te gusta tiene otras satisfacciones y el dinero no te lo podrás llevar cuando te mueras. Decía mi abuelo: *si quieres dejar una buena herencia a tus hijos, dales educación/formación, que los dinero vuelan pero el aprendizaje se queda y te da para vivir*. Vamos a dejar un mundo peor del que nos encontramos. Quizás no dependa de nosotros, o sí, porque muchos granitos de arena hacen una playa.

Juan Tornero, dueño de un comercio de 48 años en el barrio y presidente del Eix Comercial Nou barris/Vía Julia

Migrar entre libros, ilusiones y Paraules Indòmites

Soy Carla, aunque para mi doble que se vincula con la creación artística me he decidido llamar Carliconq, y soy integrante de la Comisión literaria "Paraules Indòmites" del Casal de la Prospe.

A continuación quisiera contarte brevemente mi experiencia migratoria vinculada a los libros y a la colectividad literaria en el barrio.

En Navidades de 2022 llegué a habitar el barrio de la Prosperitat desde una lejana ciudad del sur de Chile, a más de 12 mil kilómetros de distancia de Barcelona. Allí, del otro lado del océano Atlántico, dejaba toda mi familia, amigas y amores para estudiar literaturas en la UAB.

Cuando me instalé en el barrio, no conocía a nadie, así que tomé el consejo de una amiga y me fui al Casal de la Prospe. Recuerdo que conversé con Ru, que me recomendó asistir a la próxima reunión de la comisión literaria y alguna que otra actividad ligada a los libros, ya que mi amor por la literatura me lo traje arraigado conmigo.

Antes de acabar el año, como reemplazo, me ofrecieron realizar un taller de fanzines para nens i nenes. Era una mañana muy fría però, al entrar al casal, todo cambió. El ambiente cálido y la alegría e imaginación de las participantes hicieron que lo pasáramos increíble. Fue mi primera actividad en el Casal y, de alguna manera, mi bienvenida al barrio.

Recuerdo muy bien que, por esos días, me sentía muy triste entre la soledad y el miedo a todo lo nuevo que era habitar este nuevo mundo; así que lloraba constantemente. En el metro, camino a la universidad, en el cine, leyendo un libro, mientras comía y, por supuesto, antes de dormir. Lloraba y sentía que era la única forma de expresar lo que estaba sintiendo. Migrar no es nada fácil si la aventura, además, es en solitario. Migrar incluso puede ser aún más complejo, si ese tránsito se hace con una familia a cuestas, porque viene de añadido un montón de dudas e incertidumbres, más como dónde habitar o cómo pagar las cuentas. Yo, por el contrario, había extirpado a mi familia al migrar. Ya no podría visitar a mis hermanas los fines de semana, ya no podría tomar la once con mi madre, ni encontrarme por las tardes con mis amigas. No tenía vínculos a quién visitar y solo tocaba comenzar a construir todo un universo desde cero. En esta mudanza había traído dos maletas, una con mis ropas y otra con mis libros, cargada de inquietudes y temores, aunque en un pequeño bolsillo había algo de esperanza y magia.

A la primera reunión de "La comi" que asistí en enero me presenté envuelta en una nebulosa de nervios. El grupo estaba conformado por Ernest, Montse, Mario, Pepa y Ru, todas con gran trayectoria y activismo en la política literaria. Su recibimiento me llenó de tanto cariño que ya no quise irme de nuevo de aquel espacio. Con

el tiempo lo hice mío, nuestro, y, así, se fueron sumando nuevas indòmites como Jade y Eva y, a su vez, nuevas ideas y actividades por realizar y crear.

En esa reconstrucción de mi propio hogar, comencé a habitar cotidianidades fijas. Esto duró al menos un año. Hacía las mismas rutas para movilizarme. Iba al mismo café y me sentaba en la misma mesa. Todos los segundos miércoles del mes se realiza la reunión de "La comi". Esa constancia me sentó muy bien. Frecuenté la misma biblioteca, mientras cada semana leía un libro nuevo. Por las mañanas comía el mismo desayuno todos los días. Jugué con la ilusión inconsciente de que algo fijo existía en esta nueva vida. Sin embargo, todo estaba cambiando, incluso mi ropa, mis horarios, mi alimentación. Solté algunas ideas fijas y me volví más flexible. De alguna forma estaba armándome entre distintas palabras, fonemas, idiomas, libros, estructuras y conjugaciones verbales.

Así mismo, la necesidad de hacer vínculos literarios siempre me ha sido una urgencia y, de a poco, me fui sintiendo con mayor comodidad en mis nuevos espacios.

Migrar es/fue aprender un lenguaje nuevo, que mi cuerpo no conocía. Nuevas calles, nuevo idioma, nuevas formas de entender el dinero, nuevas comidas, nuevas formas de convivir en espacios públicos, como también con las distintas personas que habité un piso de alquiler y que, sin duda alguna, me enseñaron a que sin importar adónde me mudara, mi cuerpo era mi hogar.

Gracias a las actividades con "La comi" me atreví a leer mis textos en voz alta con un micro enfrente. Fue algo que nunca pensé en hacer hasta conocerles. El abrazo de Montse para confiarme que todo iba bien, la confianza en la sonrisa de Pepa, las bromas de Ernest, los comentarios sinceros de Mario y las afirmaciones de bienestar de Ru antes de subir al escenario fueron, por aquellos días y hasta hoy, mis mejores refuerzos positivos. Estamos todos en esto. Así mismo, fuimos creciendo e incluso un día nos preguntamos si ya era hora de ponernos un nombre. Entre el cadáver exquisito llegamos a la idea de "Paraules Indòmites". El logo costó un poco más para que saliera pero se logró. Una yegua rosa cabalgando libre nos representa.

Poc a poc fui aprendiendo a confiar en mí y en el grupo y, por sobre todo, en la literatura como un acto colectivo de enseñanza y aprendizaje constante. Y quizá es un sueño pensar en vivir del arte que hacemos, però, sí, tengo certeza de que el amor que mis compis tienen por la literatura me mantuvo con vida en los días más difíciles de mi viaje migratorio.

JULIOL

Dimecres 1 a les 20h

Música a la fresca: Anormanas

Dijous 2 a les 19h

Bingo musical amb Nit d'Ànimes

Dijous 2 a les 22h

Cinema a la fresca

Divendres 3 a les 18h

Prospe Beach Juvenil

Dissabte 4 a les 9h

Prospe Beach 2x2

Dissabte 4 a les 22h

Mig any

Dimarts 7 a les 22h

Cinema a la fresca

Dimecres 8 a les 20h

Música a la fresca: Dj Cocteleo

Dijous 9 a les 19h

Promosalut: Taller de begudes fermentades

Dijous 9 a les 22h

Cinema a la fresca

Dissabte 11 durant tot el dia

Prospe Beach 4x4

Dimarts 14 a les 22h

Cinema a la fresca

Dimecres 15 a les 20h

Música a la fresca

Dijous 16 a les 22h

Cinema a la fresca

Divendres 17 a les 17h

Festa de l'escuma

Dissabte 18 a les 21:30h

Escènica: Espectacle de foc

Dimarts 21 a les 22h

Cinema a la fresca

Dimecres 22 a les 20h

Música a la fresca

Dijous 23 a les 22h

Cinema a la fresca

Divendres 24 a les 19h

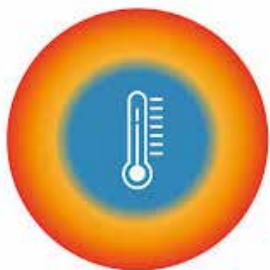
Concert: Sound System amb Azadi Sound

Dissabte 25 a les 19:30h

Concert: La Papaya

AGOST

Refugi climàtic al Casal.

SETEMBRE

Dimarts 8 a les 19h

Presentació de l'exposició sobre Ferrer i Guàrdia

Divendres 18 a les 17h

Inauguració del Raconet i Prospearte

Dissabte 19 a les 22h

Concert d'inauguració de temporada

Dissabte 26 a la 13h

Vermutsical

Dimecres 30 a les 17h

Escacs gegants amb el col·lectiu Escac al rei

No deixis que et pelin!

Escriu-nos a dinamitzacio@casalprospe.org